

UN VEÍ DE SANT ANDREU... Jaume Benavente, escriptor

Poeta i autor de novel·la negra i literatura de viatges, Jaume Benavente va néixer a Horta, però els seus llibres ho fan, a poc a poc, al districte de Sant Andreu. De nit, quan la majoria dels seus veïns dormen, ell aprofita la calma exterior, i interior, per buscar històries.

«Encara es veu el passat d'horta de Sant Andreu»

CARME ESCALES
BARCELONA

Tomàs Darné és periodista. Viu a la plaça de Mercadal de Sant Andreu, i en una de les cantonades hi ha el restaurant Rabasseda, on li encanta esmorzar. Com que de reporter no troba feina, Darné treballa de taxista. A través d'aquest taxista, que és un personatge de ficció creat per Jaume Benavente (Barcelona, 1958), l'autor passeja el lector pels seus barris, el barri on viu, Sant Andreu, i el barri on va néixer, Horta.

Lluny d'aquí (2013) és el títol d'aquesta novel·la, policíaca, que també transcorre al Brasil, el país on va emigrar Benavente, de petit, amb la seva família. Tenia 3 anys quan, amb els seus pares i el seu germà, va pujar a un vaixell rumb al Brasil, a buscar fortuna laboral. «Allà van néixer dos germans més», explica l'autor d'una quinzena de llibres. Poemes, primer, i després novel·la negra, literatura juvenil i narrativa de viatges. Aquest últim gènere l'apassiona, perquè les seves pàgines li permeten seguir viatjant a destins que primer descobreix visitant-lo de veritat. «**Jo volia ser escriptor i explorador, i és el que practico amb la literatura de viatges**», reflexiona l'autor, que el mes de setembre vinent impartirà un curs de narrativa de viatges a la llibreria Altair de Barcelona.

A mitjanit

Fa poc més d'un parell de mesos, Jaume Benavente va viatjar a Xile, per presentar, a la Universitat de Santiago, la versió en castellà del seu llibre *Nocturn de Portbou* (La Temerària, 2014). És una novel·la sobre Europa, les fronteres, la caiguda del mur de Berlín, històries de jueus hongaresos de Budapest, nòmades i intel·lectuals, una història explicada des de l'estació de tren de Portbou.

En el seu viatge a Xile, Benavente va quedar fascinat pel paisatge i la vida de la ciutat de Valparaíso. I ara, des de les seves matinades a Sant Andreu, continua explorant aquella ciutat des del teclat del seu ordinador, preparant una novel·la ambientada a Valparaíso. «**Escriu des de les onze de la nit fins a la una de la matinada**», precisa l'autor de les novel·les policíacques que té com a protagonista la inspectora holande-

sa Marja Batelaar *El quadern de Nicolaas Kleen* (2010) i *Dibuix a les fosques* (2014). Explorant els seus llocs preferits al districte on resideix des de fa 25 anys, arriba fins al riu, allà on la ciutat contempla l'altra urbs: Santa Coloma de Gramenet.

«**M'agrada aquest punt de frontera que té Sant Andreu, i la seva llunyania del centre de la ciutat**», declara Benavente. «**Horta també m'agrada per això. Allà els límits els posa la muntanya. A Sant Andreu, el riu Besòs**», afegeix.

Jaume Benavente treballa al Servei de Biblioteques del Departament de Cultura de la Generalitat, és pare de dos fills i fa 30 anys que escriu. «**Jo sóc els meus llibres**», expressa. «**Comparteixo la meua mirada a través dels llibres. Aquest és el meu treball com a escriptor**», afirma, mentre camina cap a la frontera que fascina l'autor, el Besòs.

«**Acostumo a venir corrent des de casa fins aquí i, moltes vegades, segueixo corrent fins al pont del Petroli, a Badalona. Aquest és el meu límit, quan no estic gaire cansat**», confessa. «**Els veïns de les cases barates del Bon Pastor, de 1929, pels carrers de les quals m'agrada passar, deuen al·lucinar, perquè dec ser l'única persona que passa per allà corrent en pantalons curts**», explica Benavente. «**Fins al castell de Torre Baró també hi arribo corrent**», diu.

Fabra i Coats

La virtut de Sant Andreu –destaca aquest escriptor– és haver sabut conservar tants vestigis importants, del seu passat industrial, la seva gran vida comercial, actual i en el passat, i les seves reminiscències campestres. «**El seu passat d'horta i de terres de cultiu encara es pot veure en certs racons com als horts que hi ha a prop de l'estació del tren de Sant Andreu-Comtal. Des dels Jardins del Rec es veuen bé**», precisa el veí.

La seva professió d'escriptor connecta Benavente amb un dels rescats arquitectònics més emblemàtics de Sant Andreu: la Biblioteca B. Ignasi Iglésias-Can Fabra. «**La biblioteca del meu barri és un equipament cultural molt important**», assenyala l'escriptor. Ocupa, des del 2002, l'edifici rehabilitat de l'antiga fàbrica de fils Fabra i Coats. «**Hi he fet clubs de lectura i presentacions. És una gran peça arquitectònica de Sant Andreu**», puntualitza. «**Com també ho és el gran espai fabril –a l'altre costat del carrer de Sant Adrià– destinat a estudis d'artistes, entre altres usos. Jo, en un paisatge industrial així, antic, hi podria viure**», confessa el veí.

Jaume Benavente es va instal·lar al barri de Sant Andreu perquè un amic, el 1990, li va anunciar que es venia una casa. Ell la va comprar, va salvar la façana i en va rehabilitar tot l'interior. ≡

CHRISTIAN LARACUE

Cafè de la Lira Aires d'antic casino de poble

«**VENIM AQUI (COROLEU, 15) AMB LA FAMILIA A SOPAR. FAN UNS ENTREPANS MOLT BONS. S'ESTA MOLT BE I ES PUNT DE REUNIO VEINAL**».

Carrer de Grau El plaer de passejar amb tranquil·litat

«**NO DIRIES MAI QUE A GENT METRES HI HA LA TRANSITADA MERIDIANA. M'ENCANTA VENIR A PASSEJAR, AMB EL MEU GOS O SOL, A AQUEST RACO DE CALMA**».

Vins & Teca Experiències de cultura i paladar

AL CARRER DE VINTRÓ, 22, AL COSTAT DE LA PLAÇA DE MERCADAL, BENAVENTE ES DEIXA ACONSELLAR SOBRE BONS VINS I CERVESES NATURALS.

Jardins del Rec Pulmó verd i mirador de les vies

A PROP DE L'ESTACIÓ DE SANT ANDREU COMTAL, S'ENTRA AL PARC DES D'ON BENAVENTE CONTEMPLA ELS TRENS QUE VAN A PORTBOU.

Parc Fluvial del Besòs El riu, límit i camí al mar

«**M'AGRADA VENIR AQUI. SEMPRE HI HA GENT. ELS PAKISTANESOS JUGUEN A FUTBOL I LES SEVES DONES XERREN. ELS JUBILATS PASSEGEN**», DIU L'AUTOR.